

Zona arheologica Belciugatele, jud. Calarasi

Măriuța

Cercetările în *tell*-ul gumelnițean au debutat la începutul anilor '80 putând fi identificate câteva etape în cursul acestora. O primă etapă este constituită de faza identificării sitului și a recuperării de materiale. Această etapă este reprezentată de cercetările de teren efectuate în anii '60 de Eugen Comșa și continuate de Done Șerbănescu și George Trohani, în anii '70.

A doua etapă este reprezentată de săpăturile de salvare de la Măriuța - *La Movilă*, determinate de proiectul de amenajări funciare a cursului râului Mostiștea. Cea de-a treia etapă debutează în anul 2000, atunci când cercetările au fost reluate din inițiativa Muzeului Dunării de Jos Călărași.

În urma cercetărilor arheologice au fost identificate două niveluri de locuire, cel superior fiind încadrat între sfârșitul fazei A2 și faza B1 a culturii Gumelnița, iar cel inferior în faza A2 a acestei culturi.

Date radiocarbon – cal BC 4208- 4154

Au fost cercetate până în prezent 6 locuințe abandonate, aparținând nivelului superior al așezării. Dintre acestea reține atenția locuința SL 2, unde, foarte probabil a funcționat un atelier de prelucrare a osului și cornului. Locuința – SL 2 - este situată în zona central sudică a așezării, orientată nord vest / sud est. A fost identificată sub forma unor resturi de pereți neincendiați, pe o suprafață de aproximativ 40 mp. Descoperirea a două vetre relativ apropiate între ele (aproximativ 1, 70 m) ne-a făcut să credem că este vorba de o locuință cu două camere. Un alt indiciu care ar putea pleda în acest sens este un fragment de perete păstrat în elevație pe o lungime de aproximativ 20 cm, care părea să despartă cele două structuri de combustie. Pe baza analizei celor două vetre și a materialului descoperit în cele două camere, estimăm existența unui prim moment de funcționare a locuinței cu vatra din cea de-a doua cameră și prima cameră utilizată pentru activitățile curente, într-o fază ulterioară fiind construită și vatra din prima cameră. Pe podeaua celei de-a doua camere a fost descoperită o aglomerare impresionantă de unelte din os, corn și silex.

În anul 2004, au început cercetările în necropola așezării. Necropola de la Măriuța-*La Movilă* se află la cca. la 200 m ENE de așezare. Situația identificată în acest sit este asemănătoare cu cea întâlnită în cazul altor *tell*-uri gumelnițene de la nord și sud de Dunăre. Mormintele eneolitice din cadrul cimitirului de la Măriuța-*La Movilă* sunt în număr de patru – M1, M3, M4, M5. Atribuirea acestora culturii Gumelnița s-a făcut pe baza inventarului funerar, observațiilor stratigrafice, precum și a celorlalte elemente de tratament funerar (poziție și orientare).

Din cauza suprafeței mari carioate și a lipsei forței de muncă care fac practic imposibilă cercetarea întregii necropole, considerăm oportună realizarea unor sondaje în sistem GPR, care ar putea simplifica lucrurile în ceea ce privește cercetarea mormintelor și, în același timp, ar putea oferi o noua metodologie de cercetarea a acestui tip de complexe.

O altă zonă cu un potențial arheologic reperat este cea situată la sud de așezarea tell, din punctul La Movilă.

Pe această suprafață (cca. 5 ha) au fost descoperite de-a lungul cercetărilor de teren artefacte din epoca bronzului și perioada LaTene.

Ținând cont de suprafața mare în care au fost identificate aceste elemente considerăm necesară realizarea și în această zonă a sondajelor de tip GPR, care ne pot ajuta în identificarea zonelor cu diverse tipuri de complexe: locuințe, gropi, șanțuri, zone cu depuneri menajere.